

РЕШЕНИЕ

№ 596

гр. София, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5585** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е въз основа на искова молба с вх. № 18051/19.06.2020г. на К. К. П., с ЕГН: [ЕГН] срещу Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), като ищцата иска ответникът да бъде осъден да ѝ заплати сумата от 1000 лв. за неимуществени вреди, "претърпени в резултат на бездействие от страна на КЕВР по осъществяване на контрол за изпълнение на указанията, дадени на [фирма] с Решение № Ж-497/28.06.2018г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на главницата.

Основания на исковата претенция:

Ищцата претендира, че на 04.05.2017г. и на 13.01.2018г. подала жалби до КЕВР срещу [фирма], като с първата жалба са оспорени издадени фактури за електрическа енергия за периода 17.03.2017г. - 14.04.2017г. за обект с клиентски номер 300058904433, находящ се в [населено място], кв. Факултета, [улица]. С втората жалба е оспорила местонахождението на средствата за търговско измерване, (СТИ), които били изнесени на висок стълб извън имота ѝ и. Двете жалби са разгледани с Решение № Ж-497/28.06.201г. на КЕВР, с което са частично уважени, като са дадени задължителни указания на [фирма], в едномесечен срок да монтира СТИ съгласно разпоредбата на чл.120от Закона за енергетиката на границата на имота на посочения адрес, както и да представи доказателства за изпълнението. След изтичането на срока,

ищцата уведомила КЕВНР, че задълженото дружество не е изпълнило решението и СТИ не е монтирано на границата на имота, конкретно това е направено с писмено изявление на ищцата от .- Жалба с вх. № Е-13-62-49/03.0.2018г.- лист 31 от делото. В отговор на тази жалба ищцата е получила препис от писмо от [фирма], в което се излагали твърдения за изпълнението на указанията - писмото с вх.№ Е-13-62-49/14.09.2018г. на лист 33 от делото.

Ищцата твърди, че и към момента на подаването на исковата молба - 19.06.2020г. указанията на КЕВР не били изпълнени. От [фирма] не са й връчвани никакви документи, в това число констативен протокол, не е търсена от представители на дружеството за осигуряване на достъп до имота.

Ищцата твърди, че повторно уведомила КЕВР, че липсва реално изпълнение на указанията, но не били взети мерки. По този довод съдът констатира, че по делото се съдържа жалба с вх. №Е-13-62-49/03.09.2021г. По тази жалба има само писмо от 07.09.2021г. което КЕВР препраща до [фирма], жалбата и иска в тридневен срок от получаването да изпрати в комисията снимков материал, от който да е видно, какви действия са предприети в изпълнение на дадените задължителни указания с решението на комисията от 28.07.2018г. Видно от данните по делото, от [фирма], на дата 14.09.2021г. е подаден отговор до КЕВР с приложен снимков материал - лист 33 до 41 от делото, което писмо е адресирано с копие и до ищцата.

В исковата молба са изложени съображения за правомощията на Комисията по чл.21 ЗЕ, и конкретно по ал.1, т.44 и т.45 за санкциите, които налага по чл.20б от Закона за енергетиката за нарушаването му, като въз основа на тях счита, че за Комисията било налице едновременно правомощие и задължение да съдейства на потребителите на енергийни услуги да разрешат спора си с електроразпределителните дружества - чл.144, ал.2, т.2 от Наредба № 3, а от друга страна имала правомощия да не допуска нарушаване на Закона за енергетиката, в противен случай би се обезсмислило производството по чл.142 и следващите от Наредба № 3.

Ищцата претендира, че в случая ответникът не е осъществил контрол и не е извършил независима проверка дали указанията, дадени на [фирма] са били действително изпълнени, респективно дали предоставената в писмена форма информация е достоверна и отговаря на фактическото положение. Ищцата счита, че подобен контрол е следвало да бъде осъществен, особено след като двукратно е уведомила административния орган, че СТИ не е монтирано съгласно дадените указания. Ищцата не била уведомена и към датата на исковата молба по какъв начин Комисията е установила, че [фирма] е изпълнило указанията, след като ищцата е възразила срещу твърденията в писмото от 14.09.2018г. Счита, че неупражняването на законово правомощие от страна на КЕВР поражда и правен интерес за ищцата да предяви настоящия иск, налице било незаконосъобразно бездействие от задължения по силата на закона административен орган - КЕВР, свързано с неизпълнение на правомощията по упражняване на контрол и издаване на задължителни предписания или налагане на санкции на дружеството по реда на глава тринадесета и четиринадесета от закона за енергетиката.

Претендира, че поради бездействието на КЕВР, за ищцата са произтекли неимуществени вреди, като ищцата се е надявала да не и се налага да прави регулярно оглед на място за установяване дали има нерегламентирано присъединяване на към електрическата мрежа, тъй като не живеела постоянно на в имота на адреса - [населено място], [улица], и за да можела да проверява

електромерите, тя ежедневно посещавала имота, което съставлявало трудност за нея, поради влошено здравословно състояние. Ищцата се притеснявала, че при подобно присъединяване, по реда на Правилата за измерване на количеството електрическа енергия, ще бъде принудена да заплати чужди задължения за електрическа енергия, за да не бъде преустановено електроснабдяването до дома ѝ поради неплатени задължения. Допълнителните притеснения се засилвали и заради квартала, в който се намирал имотът ѝ- кв. факултета, за който било публично известно, че има завишен процент на случаите на нерегламентирано присъединяване към електроразпределителната мрежа. Тъй като подобно присъединяване можело да бъде осъществено и без видими следи, ищцата следвало постоянно да прави проверки. Също изтъква и довод, че не е получавала редовно фактури за начислената ел. енергия за имота, същата следвало по други начини да се осведомява, изтъква се и довод за възрастта - 54 години и с влошено здраве, изпитвала затруднение да проверява месечните си задължения по електронен път, нито можела да разчита всеки път на близките си. Подобни действия причинявали не само неудобство, но и пораждали трайно чувство на безпокойство и стрес у ищцата. Във връзка с констатираното изпълнение от КЕВР само въз основа на писмо и снимките, представени от "Ч. Разпределение България", у ищцата се породило чувство на неудовлетвореност. Отделно у ищцата се породило чувство на разочарование, тъй като КЕВР придало по-голямо значение на писмото на дружеството, а не на жалбите ѝ. Разболяла се и от бездействието на комисията. У ищцата се появило и усещане за липсата на справедливост, след като на 07.09.2019г. получила поредното писмо на КЕВР, вдигнала високо кръвно налягане и изпаднала в депресивно състояние, и към момента на подаването на исковата молба, здравословното състояние на ищцата се повлиявало от бездействието на комисията, тъй като проблемът с местоположението на СТИ не е бил разрешен. Също в исковата молба е изтъкнато, че ищцата се чувствала отчаяна, несигурна, изпитвала безпокойство и стрес, в редките случаи, в които получавала месечните си фактури за електроенергия, тя се притеснявала да отвори пощенския плик, чувствала се засрамена и безпомощна, когато ѝ се налагало да проверява сметката си по за ток по друг начин.

В петитума на исковата молба се иска КЕВР да бъде осъдена да заплати на ищцата сумата в размер на 1000лв. за неимуществени вреди, претърпени в резултат на бездействие от страна на КЕВР по осъществяване на контрол за изпълнени ена указанията, дадени на [фирма] с Решение № Ж-497/28.06.2018г. на КЕВР, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на главницата, в първото съдебно заседание исковият период е уточнен от 04.05.2017г. - датата, на подаването на първата жалба до КЕВР до 18.06.2020г. - до датата на предявяване на иска.

В допълнително становище ищцата чрез адв. Р. уточнява, че "Ч. Е." не било изпълнило точно указанията, дадени с процесното Решение на КЕВР. Електромерните табла на ищцата не са монтирани на стълб в ново самостоятелно електромерно табло, което да се намира на границата на имота на [улица] и кабелите не били поставени в метални тръби до върха на стълба, както се посочвало в писмо от 14.09.2018г. на Ч. Твърди се, че електромерното табло било монтирано в общински имот, намиращ се в съседство с имота на ищцата, т.е. не било монтирано на [улица]. Разстоянието от имота на ищцата до електромера било повече от 20 м. Също електромерите на ищцата не били монтирани в самостоятелно електромерно табло, а били монтирани в

табло с №020106 в което имало общо около 7 електромера, два от които за имота на ищцата. Таблото, видно от представените снимки не се затваряло и постоянно било с отворена врата. Стълбът се намирал в неограден общински имот и всеки имал достъп до таблото с електромерите. Видно било от снимките, че метална тръба за кабелите била поставена единствено на табло № 020105, но не и на таблото, на което се намирали електромерите на ищцата, кабелите за ел. табло № 020106 не били поставени в метална тръба. Твърди се, че през зимния сезон ищцата имала постоянни проблеми, постоянно звъняла на Ч. Е. и търсела съдействие с цел възстановяване на електроснабдяването и премахване на нерегламентирани присъединявания.

Ищцата пред съда лично и чрез адв. Р., поддържа исковата претенция. Пред съда ангажира изслушване на заключение на вещо лице, свидетелски показания и представи допълнително ЕР на ТЕЛК от 15.05.2019г., от което е видно, че на ищцата е определена 71% трайно намалена работоспособност, на основание следните заболявания: болест на Ч. - напреднала форма, захарен диабет II тип К., диабетна полиневропатия, АХ II ст. Хипертонично сърце; И. - С. II ФК; Двустранна коксартроза; двустранна гонартроза; двустранно плоскостъпие лумбална спондилоза с остеохондроза; Дископатия L5 -Ес1.Р. - двустранно. В мотивите на решението на ТЕЛК в частта за Анамнеза са посочени следните данни: лицето не работи, от 2-3г. се засилили оплакванията в сърдечната област, лесна умора, задух и сърцебиене при физически усилия,оплаква се от болки в гърба и големите стави, затруднена походка.В частта на решението "обективно" освен другото е посочено"Походка с помощни средства - бастун патерица.

В ход по същество адв. Р. претендира основателност на иска и иска то съда да го уважи изцяло, в това число на основание заключението на вещото лице, което установило изцяло неизпълнение на указанията на КЕВР. Претендира разноси по списък.

ОТВЕТНИКЪТ - Комисия за енергийно и водно регулиране, представлявана от председателя доц. И. И., чрез процесуален представител юрк. Л. оспори изцяло исковата молба - в писмен отговор, в ход по същество и в писмена защита. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът в писмените изявления до съда е претендирал недопустимост на иска на основание, че не е налице незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред. Решение № Ж-497/28.06.2018г. на КЕВР влязло в законна сила на 25.07.2018г. Не се установявало твърдяното бездействие от страна на КЕВР. Позовава се на текущия контрол по чл.76,ал.4 ЗЕ, осъществяван от КЕВР за съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително чрез проверки за основателността на жалби, а по чл. 76, ал.5 ЗЕ, комисията извършвала и последващ контрол. Позовава се на изискани данни за изпълнението на дадените указания двукратно и на представените в отговор от дружеството доказателства Също се твърди, че към писмо от 14.09.2002г. от [фирма] са представени 8 снимки, от които било видно, че електромерите са преместени от местоположението, от което ищцата се е оплаквала в предходната си жалба. Претендира, че Комисията е изпълнила законното си правомощие по чл.22, ал.1 от ЗЕ и чл.147 от Наредба №3/21.03.2013г. като е приела решението, с което са разгледани двете жалби на ищцата - от 04.04.2017г. и от 13.01.2018г.

Претендира, че на основание чл.76, ал.5 от ЗЕ, КЕВР е осъществила и последващ контрол по изпълнение на приетото решение, а налагането на санкции на дружеството се извършвало в отделно производство.

Ответникът счита, че ищцата не е доказала наличието на незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред или незаконосъобразно бездействие от страна на КЕВР във връзка с изпълнението на неговото Решение № Ж1497/28.06.2018г., поради което не била налице първата предвидена в закона предпоставка на иска по чл.1, ал.1 ЗОДОВ - и същият следвало да бъде оставен без разглеждане като недопустим. По твърдението в жалба с вх. № Е-13-62-49 от 03.09.2018 г. на ищцата, че [фирма] не е изпълнило указанията, дадени по т.П.1. от Решение № Ж-497 от 28.06.2018 г., ответникът се позовава на изискани с писмо с изх. № Е-13-62-49 от 07.09.2018 г. от дружеството снимки, от които да видно какви действия са предприети за изпълнение на задължителните указания. Към писмо с вх. № Е-13-62-49 от 14.09.2018 г., дружеството приложило снимки за удостоверяване на изпълнението на предписанията. По тези съображения Комисията счита, че е осъществила правомощията си по чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ) - в резултат на проверката по жалбите и събраните в хода на административното производство доказателства, е дала задължителни указания на [фирма] и е определила срок за тяхното изпълнение. Тъй като ищцата се е позовала на чл.144, ал.2 от НЛДЕ, както и чл.21 ЗЕ . но по първата разпоредба Комисията може, но не била задължена да съдейства за доброволното уреждане на спора. От тук и извод, че след като административният орган нямал задължение за действие.

Претендира, че е изпълнено правомощието на Комисията по чл.22, ал.1 ЗЕ и чл.147 от НЛДЕ като е разгледала жалбите на ищцата и е прието решение по тях, на основание чл.76, ал.5 ЗЕ е осъществен последващ контрол по изпълнението на решението. По тези съображения счита, че твърдението за бездействие поради неосъществен контрол е изцяло неоснователно.

На следващо място счита, че ищцата не е доказала претърпяни неимуществени вреди, като се позовава на разпита на съпруга на ищцата, който осъществявал проверки на електрическото табло, а от показанията на другата свидетелка се установило, че ищцата посещавала имота 2-3 дни за да носи храна на съпруга си, а не за да проверява електромерите, както твърдяла в исковата молба, а твърденията ѝ в исковата молба за обратното, счита за спекулативни. В хода на административното производство било установено, че ищцата не получавала фактури поради собственото си бездействие да предостави актуален адрес на електроразпределителното дружество. поради това справките по телефона за установяване на начисленията за електроенергия, не можело да се вменят на Комисията. От заключението на вещото лице по делото било видно, че за периода 2018 -до 2021г. процесният имот бил с непрекъснато електрическо снабдяване съгласно чл.89, т.2 ЗЕ, останало недоказано твърдението за прекъсване на снабдяването. По отношение на здравословното състояние на ищцата следвало да се има предвид, че то хсе доказвало с надлежни медицински документи, каквито не били представени по делото. Твърденията на свидетелката по този въпрос също останали в сферата на предположенията като сочели по-скоро на страх у ищцата, породен от кварталът, в който живее, а не от високите сметки за електрическа енергия. Административният орган не можело да бъде подведен под отговорност заради избора на мястото на живеене на потребителите на електрическа енергия. По делото

не се представили конкретни доказателства за високи сметки

На последно място ответникът счита, че не е налице причинно -следствена връзка между твърдяното бездействие и причинени неимуществени вреди.В заключение счита, че нито един от елементите на отговорността за вреди по чл.1, ал.1 ЗОДОВ не е доказан по делото за да бъде ангажирана отговорността на държавата за вреди. Иска от съда да отхвърли исковата претенция изцяло, и в зависимост от изхода на спора на ответника да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, образувана по жалбите на ищцата и приключила с издаването на Решение № Ж-497/28.06.2018г. на КЕВР, както и във връзка с последващите жалби, във връзка с изпълнението на решението.

По делото са разпитани по искане на ищцата свидетелите Г. А. П., съпруг на ищцата и К. Т. П.. По делото е изслушано заключение по съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж. А. Д. Ц..

Съдът указва на ищцата да представи доказателства за това какви точно права има върху имота, към който са процесните СТИ, респективно за границите на имота, но такива не бяха представени.

По фактите, относими към основанията на иска по делото- незаконосъобразно фактическо бездействие на КЕВР - основание за допустимост по чл.204, ал.4 АПК, съдът намира за установено следното:

Според ищцата незаконосъобразното бездействие от страна КЕВР се изразявало в неосъществяване на контрол за изпълнение на указанията, дадени на [фирма] с Решение № Ж-497 от 28.06.2018 г. на КЕВР.

По жалби с вх. № Е-13-62-49 от 04.05.2017 г. и с вх. № Е-13-62-1 от 13.01.2018 г., подадени от К. П. срещу [фирма] и [фирма], в производство по чл.142 и следващите от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензирането на дейности в енергетиката (НЛДЕ), КЕВР се е произнесъл с Решение № Ж-497 от 28.06.2018 г.

На основание чл.147, ал.2 от НЛДЕ, във връзка с чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката (ЗЕ), с т. II. 1 от посоченото решение, КЕВР е дала задължителни указания на [фирма] в едномесечен срок от получаването на решението, да монтира средството за търговско измерване (СТИ) съгласно разпоредбите на чл. 120 от ЗЕ на границата на имота на жалбоподателката, намиращ се на адрес: [населено място],[жк], [улица], като по т.2 е определен седемдневен срок след за извършване на дейностите [фирма] да представи в КЕВР доказателства за изпълнението им. Указано е, че решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението.

С писмо с вх, № Е-13-62-49 от 13.08.2018 г. електроразпределителното дружество е уведомило Комисията, че е монтирало СТИ на електрическа енергия, консумирана в обект на адрес: [населено място],[жк], [улица], съгласно изискванията на чл. 120 от ЗЕ.

Ищцата отново е подала жалба с вх. № Е-13-62-49 от 03.09.2018 г. с твърдението, че [фирма] не е изпълнило указанията, дадени по т.II.1. от Решение № Ж-497 от 28.06.2018 г. на КЕВР.

По тази жалба КЕВР с писмо с изх. № Е-13-62-49 от 07.09.2018 г. е изисквала

от електроразпределителното дружество да представи снимков материал, от който да е видно какви действия са предприети по изпълнението на процесните задължителни указания.

[фирма] е отговорило с писмо с вх. № Е-13-62-49 от 14.09.2018 г., към което е приложило снимков материал с оглед удостоверяване изпълнение на указанията на Комисията.

Очевидно е, че [фирма] претендира изпълнение на задължителните указания на КЕВР, а ищцата – обратното, като същата подкрепя тезата си с изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза. Вещото лице по въпроса, относим към изпълнението на указанията на КЕВР в решението, е даден в мотивите към отговора на 3-ти въпрос – според вещото лице не съществувало пречка дружеството да изпълни решението на КЕВР, като премести на друг стълб средството за техническо измерване (СТИ), за който вещото лице е установило, че захранва имота на ищцата при огледа на място. Вещото лице е констатирало, че това СТИ се намира на 23,50 метра от задната ограда на поземления имот с административен адрес [населено място],[жк], [улица]. Според вещото лице СТИ следвало да се монтира на друг стълб – стоманобетонен или метален в близост до границата на имота, на който да бъде закрепено съответното техническо средство. Според вещото лице за целта от разпределителното дружество следвало да се изготви подробен устройствен план, с който се определяло местоположението и размера на сервитутната зона – стъпката за монтаж на стълба на линейния енергиен обект в засегнатия имот – парцел №148, на основание чл.64, ал.1, т.2, ал.2, т.2 от ЗЕ, одобрен от Столичен общински съвет, съгласно чл.64, ал.4, т.1 и т.2 от ЗЕ, след което стълба и ТЕМ (табло електромерно) да бъдат монтирани.

Освен цитираните разпоредби в заключението на вещото лице, видно от чл. 66 ЗЕ, видът и местоположението на енергийните обекти и на площите на засегнатите поземлени имоти, включени в границите на сервитутите по този закон, се определят в общи и подробни устройствени планове. Освен това, в чл. 64, ал. 4, т. 2 ЗЕ е предвидено обезщетение за титуляра на вещното право върху засегнатият от сервитута имот. Също е предвидено вписване на акта на компетентен орган за одобряване на подробен устройствен план по чл. 64, ал. 4, т. 1 с приложена извадка от графичните и текстовите материали относно засегнатия имот, титуляра на сервитута и собственика/носителя на вещно право в този имот и документ за изплатено или депозирано в търговска банка на разположение на собствениците и носителите на други вещни права върху засегнатия имот еднократно обезщетение, представляващо цената на сервитутното право, се вписва в имотния регистър по молба на титуляря на сервитута. Едва след изпълнението на тази процедура, разпределителното дружество следва да постави нов стълб, на който да бъде закрепено ТЕМ и СТИ, за електроенергията на имота с административен адрес [населено място],[жк], [улица].

Съгласно чл.64, ал.7 ЗЕ, упражняването на сервитутното право се извършва от титуляря на сервитута съобразно техническите изисквания на наредбата по ал. 9 от същия закон.

Следователно, видно е от данните по делото, че без провеждането на

специалната процедура по чл.64 и следващите от ЗЕ, е немислимо поставянето на процесните ТЕМ и СТИ на нов стълб, в това число и на границата на процесния имот - с административен адрес [населено място],[жк], [улица].

От заключението на вещото лице – конкретно данните по т. 3 от мотивите също следва, че за да се поставят посочените технически средства „на границата на имота“, следва да се изгради нов електрически стълб. Следва да се отбележи, че и в казуса по делото вещото лице е установило, че имотът, посочен от ищцата е парцел 148, който има обща граница с УПИ 99. Ищцата не представи доказателства за каквито и да са вещни права върху имота.

Както претендира ответникът, при разглеждането на жалбите на ищцата, КЕВР е упражнила правомощията по чл. 147, ал. 2 от НЛДЕ, като е издадено процесното решение в резултат на проверката по жалбите на ищцата и събраните в хода на административното производство доказателства. С процесното решение са дадени задължителни указания на [фирма] и е определен срок за тяхното изпълнение.

Решението е постановено в рамките на производство по Глава девета „РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ЖАЛБИ И УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ“, Раздел I. „Жалби“ от НЛДЕ. Производството приключва с решението по чл. 147, ал. 2 от НЛДЕ, което комисията съобщава на страните в производството. В тази глава не са предвидени последващи действия по контрол за изпълнението на решението. Макар и решението на КЕВР да е подлежало на обжалване по реда на АПК, но да не е обжалвано, т.е. е прието от дружеството, претендираното неизпълнение на задължителните указания по критериите на ищцата, не може да се изисква да бъде осъществено от КЕВР, в това число принудително. Този извод следва от характера на производството – разглеждане на жалби и уреждане на спорове, като чл.142 – чл.149 от наредбата, транспонират чл. 26, озаглавен „Право на извънсъдебно разрешаване на спорове“, Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия. Като е видно от съдържанието на чл.142 – чл.149 от наредбата, българският закон не предвижда възможност потребителят да приеме решението на органа по жалбата, след което решението става обвързващо за търговеца, каквато възможност предвижда чл.9, параграф 3 от Директива 2013/11/ЕС за алтернативно разрешаване на потребителски спорове, към която препраща чл.26, пар.2 от първата директива.

Видно от всичко изложено, претенциите на ищцата за изпълнение на процесното решение на КЕВР касаят процедура по чл.64 и следващите от ЗЕ изграждане на нов линейен обект със съответните сервитути, както се обсъди по-горе.

В случая процесното решение е влязло в законна сила, тъй като не е обжалвано от дружеството, но е видно, че същото е прието за изпълнено от КЕВР по възможния начин – промяна на мястото на СТЕ по жалбата на ищцата, без провеждане на процедура за нов линейен енергиен обект, каквато не е и указана в решението.

В случай на несъгласие с изхода от процедурата по алтернативно разрешаване на спорове, приключила с процесното решение на КЕВР,

ищцата има право да отнесе по съответния процесуален ред спора до съд. Следва извод, че КЕВР не е осъществил претендираното от ищцата фактическо бездействие да осъществи контрол за изпълнението на т. II, т.1 от Решение № Ж-497/28.06.2018г., поради което не е налице незаконосъобразна административна дейност по смисъла на чл.204, ал.4 АПК, съответно не е налице първата предпоставка по чл.1, ал.1 ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на държавата и общините за вреди. Безпредметно е да се разглежда втората предпоставка - претърпени вреди от ищцата, тъй като същите няма да са свързани в причинно-следствена връзка с незаконосъобразна административна дейност- по националното право, Съдът с нарочно определение от 26.03.2021 г. по делото указва доказателствената тежест на ищцата, като посочи, че всички обстоятелства, съставляващи елементите по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, са спорни и същата следваше да ги докаже.

На основание всичко изложено, съдът следва да отхвърли исковата претенция като неоснователна. Съгласно чл.5, буква о) от Закона за държавните такси, и въз основа на представено решение на ТЕЛК, съдът е приел, че ищцата е освободена от държавна такса за водене на делото. Ищцата обаче не е направила искане и съдът не е постановил освобождаването ѝ от разноски по делото.

Предвид на изхода на делото, съгласно чл.10, ал.2 ЗОДОВ съдът следва да осъди ищцата да заплати разноските по делото- за възнаграждението на вещото лице, сумата от в размер на 429 лв. в полза на АССГ. От ответника е направено искане за присъждането на разноски, с оглед на което и чл.10, ал.4 ЗОДОВ, съдът следва да присъди на ответника сумата от 100 лв., тъй като за този специализиран орган, съдебното производство по делото не разкрива нито фактическа, нито правна сложност.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ предявените с искова молба с вх. № 18051/19.06.2020г. на АССГ от К. К. П., с ЕГН: [ЕГН] срещу Комисия за енергийно и водно регулиране, със седалище С. обективно съединени иски за сумата от 1000 лв. за неимуществени вреди, "претърпени в резултат на бездействие от страна на КЕВР по осъществяване на контрол за изпълнение на указанията, дадени на [фирма] с Решение № Ж-497/28.06.2018г., ведно със законната лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба - 19.06.2020г., до окончателното изплащане на главницата.

ОСЪЖДА К. К. П., с ЕГН: [ЕГН] да заплати в полза на АМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД сумата от 429 (четиристотин двадесет и девет) лева за разноски за вещо лице по делото.

ОСЪЖДА К. К. П., с ЕГН: [ЕГН] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране със седалище С., сумата от 100 (сто) лева за разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия:

